

■ BIBLIOGRÁFIA

2013. május–június (Micskei-Kőrös Kata) 90

Számunk szerzői 113

Lapszámunk borítóján P. Szathmáry István grafikája látható.

Lapunk megjelenését támogatták:

Nemzeti Kulturális Alap

dunafin

Dunafin Kft.

aLap Kft.

SZEMLE

Temesi Ferenc

APÁM

28.

Mindent végig kell gondolni, mielőtt nem oltjuk el cigarettánkat. Fel-színes vagyok. Félművelt. Mindenbe belekapok. De nem úgy a titkos-rendőr elvtársak. Ők, akik mindent megtanultak: a marxizmus-leniniz-mus esti egyetemen, a foximaxin, később meg persze az estin, a jogon. Hogy tudják, mit szegnek meg mindennap.

De nekik ilyen szellemi vértezetben mért volt üldözési mániájuk, mért féltek? Hiszen övék volt a hatalom és a bölcsek köve! A tudo-mányos szocializmus, a tudszoc, (HÁT NEM SZÉP?), a politikai gazdaGságtan (a pégé), a dialektikus materializmus (a dialmat) és a tör-ténelmi materializmus (a törtmat), hogy csak a legfontosabbakat em-lítsem, melyekből minden egyetemistának vizsgáznia kellett az idő múltával megszépülő Kádár-féle *ancien régime*-ben, a másizmus-leveriz-mus virágzásakor. Lehet, hogy lelkük fenekén sejtették, hogy a legyöz-hetetlen szoc mégse kap. Kegyelmet. Hogy összedől a forradalminak és munkásparasztnak hívott ellenforradalmi és az új osztálybélieknek élhető Patyomkin (díszlet) falu, amit a „fejlett szocializmus világrend-szerének” hívtak? Hogy a tőke előbb lett nemzetközi, mint a proletá-rok. „A gyár elveszi a hallását / a gyár ad neki életet / apám megy a gyári sziréna hangjára / szemében a halál / A meló a meló /a melós élet”, énekelte az apjáról Bruce Springsteen. Ezt kellett volna tanítani a mostizmus-leszmajdizmus helyett. Több hitele lett volna. Goebbels dr., egyik elő-futárunk szerint „az igazán jó propaganda észrevétlen marad”. Meg aztán: „Több minden köt a bolsevizmushoz, mint ami elvásazt. Min-denekelőtt a »forradalmi érzés« [...] A szociáldemokrata kispolgár és a szakszervezeti főnök soha nem lesz náci, de a kommunista mindig.” Hát ő csak tudhatta. A náciak propagandamajsztere azt is írta: „Ami a nőnek a szépítőszer, a férfinak az edzés, az a mozgalom számára az

üldözés: szép lesz, erős lesz.” Továbbá: „A jó propagandista használ igazságokat, féligazságokat és hazugságokat, szelektál az információk között, bonyolult témákat vagy gondolatokat leegyszerűsítve ad elő, az érzelmekre játszik, támadja az ellenfelet, és gondosan megcélzott hallgatóságához szól egy üggyet hirdetve.” Erről volt szó nálunk a hatvanas években is, bizony.

Az én apám gerincét nem tudták megtörni. Ez dühítette őket. De tudták, hogy ez csak idő kérdése. Itt el is tűnhetnek emberek, ha nagyon muszáj. Csak azt szeretném kérdezni, hová lett Kohn elvtárs?, kérdezte Grün a viccben. Ahová ő is, mint minden kérdező. Itt nem kérdezni, hinni kellett. Vakon.

Márai idézi Naplójában Oscar Wilde-ot (akit osztálya kivetett magából homoszexualitása miatt, és meglehetősen közelről megismerte a readingi fegyházat):

„A börtönben Wilde megértette, hogy az ember nemcsak az, amit alkot, a műve, hanem az atmoszféra is, ami körülveszi. Ha az atmoszféra, amely övez egy embert, megváltozik, nemcsak másképp látja ugyanazt az embert, hanem ő maga a személyiség, a megváltozott atmoszférában másféle ember lesz. Ehhez néha börtön kell, néha az idegenség, néha elég az öregség.” Ha más nem, legkésőbb az öregség meghozza ezt a látásmódot. Meg ha rájönne, hogy figyelnek.

Az elvtársakat is megfingatjuk, ha eltértek a legújabb pártvonalától, de egy pártonkívülinek meg kell mutatni a proletárkard erejét, írta egy másik író, a sarkkörtől nem túl messze lévő kolimai haláltáborok, aranybányák túlélője, Salamov.

Ehhez képest mi az, amit egy „Tisza” fedőnevű informátor hablatyolt össze apámról:

„Február 1-én beszéltem vele, egy kis társaság volt nála. Többek között Temesi feleségének a kolléganője (a Dugonics utcai általános iskolában tanítanak) és a férje, aki a posta hírterjesztési csoportjának egyik dolgozója, valamikor főtanácsosa. Kezdetben általános beszélgetés volt, hamarosan a politika került szóba. Az egyik vitatott probléma az volt, Kádárt leváltják-e. Szerintük nem maradhat a helyén. Egyszer-egyszer a nyugati rádiók adásaira hivatkoztak, más esetben saját maguk kommentálták az anyagot. Temesi barátja azt fejtegette, hogy a Szovjetunió követeli rajtunk az 1956 utáni segítséget. Ez is gyengíti Kádár helyzetét.”

„Február 11-én Temesi Ferenc a harmadik világháború kitöréséről beszélt. Szerinte bármelyik napon kitörhet. Itt Kína viszi majd a főszeret, mondta.

Értékelés: Informátorunk jelenlétében Temesi Ferenc kv. elem egy általunk eddig kevésbé értékelt kapcsolatáról tesz említést. A jelentés értékes, mert Temesinek olyan kapcsolatáról szereztünk tudomást, akit 1957-ben ellenforradalmi tevékenysége miatt a postától elbocsájtottak, segédmunkás lett, majd visszavették, Temesivel azonos politikai koncepciót képvisel.”

Egy másik jelentés Temesi Ferenc és társai ügyében: (EZ AZ „ÉS TÁRSAI” NAGYON VESZÉLYES LEHETETT ÁM AKKORIBAN.)

„A »Tisza« informátor jelentésében szereplő személyeket felderítettem: dr. Hajdú József/Sarkadkeresztúr 1913. II. 23. anyja Püski Julianna/nős, jogi egyetem pk. a Szeged I. postahivatal előadója.

Felesége: Dr. Hajdú Józsefné sz. Tari Emerencia, Kecskemét 1914. VIII. 13. anyja Kalocsai Margit /a Dugonics utcai ált. iskola tanítónője/.

Mindketten Osztrovszky u 20. szám alatti lakosok”, jelenti Akármilyen nevű főhangya félsztárs. (Minden név álnév, nem csak a gondolatrendőrségen.) Ugyanő a telefonlehallgatásra is javaslatot tesz. Azt felsőbb elvtársak el is rendelik, előbb 3, majd 3x3 hónapra. Temesi és Temesiné beszélgetésére kíváncsiak, de ez a kitartó tevékenység mégsem járt értékelhető eredménnyel. Úgy látszik, tényleg a leghétköznapibb dolgokról beszéltek csak (közösen vágjanak disznót és hasonlók).

A „Tisza” újabb áradása:

„Temesi Ferenc újabban szoros baráti kapcsolatba került Hajdú Józseffel, mióta a barátság tart, azóta meglazult a kapcsolata Karácsony Sándorral. (NA EZ VAJON MIÉRT VOLT EMLÍTÉSRE MÉLTÓ? MÉGHA EL IS KÖHÖGTE APÁM A TÉGLÁNAK. – EZ A BIZONYOS KARÁCSONY, AKI CSAK NÉVBELI ROKONA VOLT A HÍRES PEDAGÓGIAI ÉS FILOZÓFIAI ÍRÓNAK, A CSERKÉSZVEZETŐNEK, AZ ETIMOLÓGUSNAK, A FOLKLORISTÁNAK (101 népdal), AKIT MÉG BARTÓK IS ELISMERT, MÁR TÖBBSZÖR FELBUKKANT A JELENTÉSEKBE. APÁM RÉGI BARÁTJA VOLT TUDTOMMAL.) Egymásnak elmondják a hallgatott híreket. Hajdú a tájékozottabb. Mintha Temesi is elfogadná, magáévá tenné véleményét. Persze az események megítélésében nincs köztük különbség, inkább a részletek értékelésében. Temesi a spanyol adó értékelését nem tartja a legmegbízhatóbbnak, ő az amerikai adók álláspontját teszi magáévá. (HONNAN TUDTA? HÁT MAGA APÁM, ANYÁM MONDTA NEKI, MINT EGYIK LEGMEGBÍZHATÓBB BARÁTJUKNAK.) Kettőjük barátságát fokozza, hogy feleségeik ugyanabban az iskolában tanítanak. A két család is összejár. (MINT A TE CSALÁDODDAL IS,

BESÚGÓ.) Együtt mennek moziba, színházba /ha ritkán is/, elsősorban nyugati filmeket néznek, a színházban pedig elsősorban régi darabokat /Leányvásár/. Bizony néha bosszankodnak – mondják –, mert a szöveget »kiforgatják«. Együtt kívánnak utazni nyáron is. Jugoszláviába akarnak menni. (AZ SZOCIALISTA ORSZÁGNAK MINŐSÜLT. AKKOR.) Albánia környékére mennek, ott valamelyiküknek van egy ismerőse, aki mindenben a segítségükre lenne. Úgy tudják, Albániából (AMI SZINTÉN SZOCORSZÁGNAK MINŐSÜLT MÉG) pár napra át lehet menni Olaszországba is. S ezt szeretnék. (EZEK A BARMOK! OLASZORSZÁGBA? MÉG MIT NEM? MÉG HA TÚSZKÉNT ITT MARADÓ GYEREKEIK IS VANNAK.) Itt nem is kérnének olyan engedélyt, azt majd csak ott szeretnék biztosítani a maguk számára. Olcsó helyen szeretnének lakni, élelmet /konzerveket/ vinnének magukkal (MINT AZ ÖSSZES TÖBBI MAGYAR, MERT AZ A NEVETSÉGES PÁR DOLLÁRNYI ÖSZSZE, AMIT ADTAK A HÁROM ÉVENKÉNT ÚTLEVELET KAPÓ MEGBÍZHATÓKNAK, A HIDEG VÍZRE SE VOLT ELÉG. A FEKETÉN MEGVETT VALUTÁT ZOKNIBAN, ALSÓNADRÁGBAN, BUGYIBAN STB. ELREJTVE VITTÉK KI.) Albániában szeretnének olasz valutához jutni (MIBŐL? KÉRDEM ÉN), amely segítségével Olaszországban szeretnének jól bevásárolni, hisz nem akarnak a határtól mesze elmenni, csak a legközelebbi városig.”

De mindez nem elég, családi barátunk, „Tisza” fedőnevű még hozzászól:

„T. F. az Árpád-téri általános iskola napközijében dolgozik. Míg az őszel elment az iskolától a másik napközi vezetője – T. F.-et bízta meg a helyettesítéssel. Az előírásoknak megfelelően hónapokon át egyfolytában nem lehet helyettesítéssel megbízni, de valamiért mégis így van. Az egyetlen gazdasági hivatala nem is Temesi, hanem különböző nevekre utalja ki a munkabért, amit a kollégák átadnak T. F.-nek.”

(EZ UTÓBBIT NEM KELLETT VOLNA ELMONDANIA, HACSAK NEM GYŰLÖLTE APÁMAT. DE MIÉRT GÁNCSOLTA EZ AZ EMBER APÁMAT ENNYIRE? MIKÖZBEN NYILVÁNVALÓ, HOGY CSAKIS RÉGI BARÁT LEHETETT. VAGY NEM IS GYŰLÖLTE, HANEM CSAK TÚL JÓL AKARTÁ TELJESÍTENI A MEGBÍZATÁST, AMIHEZ KÉTSÉGKÍVŰL ÉRTETT, ENNYI?)

A jardon rögtön utánanézték apám igazgatójának, aki valóban kellembarátja volt, Hámori Edének is (gyakran kártyázott nálunk): „/Hotye Ede Miklós, Szeged, 1909. XI. 7., felesége Hámori Edéné sz. Schneider Róza,

Szeged, 1913. IV. 23., a Szegedi Rubagyr áruforgalmi vezetője, Szeged, Dugonics tér 1. szám alatti lakosok./”

„Tisza” újabb jelentése apám Hajdú Józseffel való kapcsolatáról:

„A rendszer – mondják – mindkettőjük érvényesülését megakadályozza. Nincs módjuk olyan munkakörben dolgozni, ami a képességeiknek megfelel. De ha ez nekik jó – mármint a rendszernek –, szokták mondani, akkor nekik mindegy.”

Újra „Tisza” fn. ügynök: „Temesi Ferencék az elmúlt hetekben több alkalommal pénzt nyertek a békekölcsönön, lottón, és vacsorát adtak az elmúlt hét szombatján. (A BÉKEKÖLCSÖN HÁBORÚKÖLCSÖN VOLT, AMIT A MAGYAR ÁLLAMPOLGÁROKNAK KÖTELEZŐ VOLT ÖNKÉNT JEGYEZNI, AZAZ A FIZETÉSÜK EGY RÉSZÉRŐL LEMONDANI. A HATVANAS ÉVEKBEN KEZDTÉK VISSZAFIZETNI EZEKET NYEREMÉNY FORMÁJÁBAN, ÉS TUDTÁK JÓL, KI MIKOR FOG „NYERNI” – PERSE HOGY ŐK, HISZEN A PÉNZ EGYFOLYTÁBAN VESZÍT ÉRTÉKÉBŐL.) A téglá, „Tisza” befolyt a társaságba, és jelentette, hogy: „Ez alkalommal Hajdú József vetette fel a kérdéseket. Szóba hozta az ország gazdasági helyzetét, amelyből nincs kiút. (HÁT VOLT? SOSE ADTÁK VOLNA ÁT A HATALMAT A KOMCSIK EGY PUSKALÖVÉS NÉLKÜL, HA NEM LÁTTÁK VOLNA ELŐRE A GAZDASÁG ÖSSZEOMLÁSÁT, AMI BE IS KÖVETKEZETT. HA NEM TETTÉK VOLNA, FORRADALOM TÖRT VOLNA KI MAGYARORSZÁGON, S HOGY AZ MILYEN, MÁR LÁTTÁK '56-BAN.) Nagyon rossz a pedagógusok helyzete is – szólt közbe Temesi –, hogy 1936-ban egy tanítói fizetésből hány kilós disznót tudott venni, s mit vásárolhat ma. (AZ „S” IRODALMIAS HASZNÁLATA AZ ÉS HELYETT... „S MIT VÁSÁROLHAT MA.” ISTENEM, RÉGEN MÉG A TÉGLÁKNAK IS VOLT STÍLUSA! MEG MEMÓRIÁJA, MERT EVÉS-IVÁS KÖZBEN ALIGHA KÉSZÍTHETETT JEGYZETEKET.) Megkezdődött a pedagógusok elbocsájtása is, mondta Temesi. Úgy tudja, Budapesten 50 pedagógusnak mondták fel. (TEHÁT RÉMHÍRTERJESZTŐ IS APÁM, BÁR ILYET SOSE MONDOTT.) Romániában a nép érdekeit tartják szem előtt, nem mennek el Moszkvába sem, vetette fel Hajdú. Mi kitarunk minden rendszer mellett a végsőkig. Bezzeg a románok! Hámori Ede szólt bele: Hát még mit nekik. Pizskálják, elnyomják a magyarokat, és még szeressük is őket?! Majd az javasolta, hogy inkább ultizzunk, mint politizáljunk. Ezt bízzuk az okosokra. S valóban, Hajdú kivételével elkezdtek kártyázni.”

Ultizni négyen is lehet, akkor az egyik játékos minden partiban a „kopogó”. Aki tíz fillért kapott a másik háromtól, mert ő tette le a talont, s meg is nézhette. De ha Jóska bácsi nem szállt be, akkor talán a szintén meghívott Kovács dr. játszott, akit fiatalon elvitt a tüdőbaj, bár pont ennek a betegségnek az átvilágításával foglalkozott, anyám szerint. (Felesége a Dugonics általános iskola tanítónője, milyen véletlen...) Mert Tisza nem volt kártyás! Pedig ez nem mindegy. Az ultipartinak a végén nagy szerepe leend a jelentések létrejöttében.

Azért „Salgó” sem maradhatott ki, bár a vacsorára nem volt meghívva. Egyelőre. Nem volt ő holmi féltéglá, hisz olyan nemigen akadt abban a szakmában, ami az élete volt. Vagy jelentettél, vagy nem. Még olyan is akadt, hogy volt róla 6-os karton (beszervezési), úgy, hogy az illető nem is tudott róla. De „Salgó”, mint rendes magyar úri agyag, keményre, vörösré égetve került ki a téglagyárból. Jelentett, mint állat, különben eltaposták volna. Nem kapott volna pénzt, vagy ami még fontosabb, nem kapta volna a rendes szakmájában a fizetést, mert az előmenetele, de még a prémiuma is a szervektől függött, nemcsak a puszta állása. Szerinte „Temesi nagyon fél egy III. világháborútól (KI NEM FÉLT TŐLE, BASZOD? CSAK EGY GOMB NYOMÁS, ÉS KÉSZ. CSAK A „PÁRTUNK ÉS KORMÁNYUNK” VEZÉREI MARADTAK VOLNA ÉLETBEN A HEGYEK GYOMRÁBAN ELDUGOTT, MINDEN LUXUSSAL FELSZERELT TÚLÉLŐ BÁZISUKON.) *De elítéli az amerikaiak vietnámi politikáját. Még mindig nem tért azonban napirendre az őt ért »sérelem« miatt. Kijelentése szerint bírósági úton próbálja elérni rehabilitálását.*” (SZERENCSÉRE EZ CSAK KÓZSA ÖTLETNEK BIZONYULT, VAGY NEM IS MONDOTT ILYET APÁM, CSAK A KAGYLÓNAK NEM JUTOTT MÁS AZ ESZÉBE, MERT NEM IS TALÁLKOZTAK. A VALÓSÁG MIT SEM SZÁMÍTOTT, CSAK AZ, MI VOLT A JELENTÉSBEN.) „Salgó” egy hónappal későbbi jelentéséből kiderül, hogy: „T. Kádár elvtárs személyével kapcsolatban elégedettségét fejezte ki az árvízkarok enyhítése miatt, de továbbra is az a véleménye, hogy a parasztnak vissza kell adni a földet, akkor gazdaságilag megerősödünk.” (CSAK NEM AKAR ÚTLEVELET EZ A NYOMORULT SENKI?)

„Salgó” két hónappal később jelenti tartótisztjének, hogy „Szabadsága alatt az utcán találkozott Temesi Ferencsel. (HÁNYADSZOR, URAM?) Temesi nagy felháborodással tájékoztatta informátorunkat (ENNEK A JUHÁSZ ALHANGYÁNAK NINCS STÍLUSA, TÁN

EZÉRT LEHETETT JOBBAN MEGBÍZNI BENNE), *hogy az útlevelesztály (NYILVÁN A III/III JAVASLATÁRA) elutasította jugoszláviai útjával kapcsolatos útlevelekérelmét.*”

„Tisza” ezúttal is pontosabb, tájékozottabb, mint „Salgó”, hisz bizalmasabb barát lehetett: „T.-t nagyon felbőszítette és elszomorította, hogy visszautasítják.” (AZ ÚTLEVEL JELZÉS VOLT A HATALOM RÉSZÉRŐL, MI A VÉLEMÉNYE RÓLAD, POLITIKAILAG. HA AZT KAPTAD A KÉRELMEDRE, HOGY „KIUTAZÁSA KÖZÉRDEKET SÉRT”, ÉVEKIG NEM VOLT GONDOD ÚTLEVELRE. VELEM IS MEGCSINÁLTÁK, DE AMIKOR MÁR MEGVOLT A TÚSZ, DANI FIAM, AKKOR MÁR MEHETTEM NYUGAT-EURÓPÁBA ISTEN HÍRÉVEL, VAYA CON DIOS, AMIGO.) *Július 4-én indult el Temesi felesége Hajdú József és felesége társaságában Budapest felé. Temesiek megfellebbezték az elutasítást, de eredmény nélkül. [...] Újabbán Fonyó Pál tanár keresi meg Temesi Ferencet. Egy alkalommal ott találtam – állítólag tozó tippet kért Temesitől. Együtt nézik a meccset, jobb így, mert van kivel megbeszélni. Korábban nem voltak jóban egymással, habár ismerték egymást. Temesit bosszantja, hogy tavaly Csehszlovákiába Fonyót kiengedték, őt nem Lengyelországba.*”

„A jelentésnek csupán abból a szempontból van értéke” (írta Bóka őrkicsi vagy szarnagy éltárs Dán Álosztályvezető éltársnak, akinek csak az volt a baja, hogy katonás-rendőrs humorral mondván, az anyja picsája nem volt szecskavágó), „*hogy T. F. és Fonyó Pál különösen veszélyes elemek között a kapcsolat az utóbbi időben elmélyülőben van.*”

„A kereszténység nem tudta közömbösíteni az emberben a kegyetlenséget, agressziót, írta Márai Naplójában. „A kommunizmus – ez a pogány, immanens nevelési kísérlet sem tudta.” És még egy idézet ugyanonnan:

„KERESZTKÉRDÉS (vázlat. befejezés)

HANG KÖZÉPRŐL: Eli! Eli! Lamma sabaktani! (Istenem, istenem, miért hagytál el engem? – Jézus utolsó szavai a keresztfán)

HANG BALRÓL: (zihál, nyög): Ez is... eh... Ez is a bandában volt?”

Hát, ha ez a kérdés a bal latortól jött, elvtársak, nem árt ezen elgondolkodni. (HAJDÚÉKRÓL: MENCIA NÉNI, ANYÁM BENSŐ BARÁTNŐJE, IGAZI PLETYKAFÉSZEK, ÉLES HUMORÚ, DE KEDVES NŐ ELHELYEZKEDÉSÉNÉL ANNO APÁM SEGÍTETT VOLT. Ő MEG ABBAN, HOGY ELKEZDJEM

ÖTÉVESEN – NEM-AKART – SZÓLÓÉNEKESI PÁLYÁMAT. TELJES MAGYAR, ARANYSUJTÁSOS, VITÉZKÖTÉSES ÖLTÖZETBEN, ÁRVALÁNYHAJAS, NEMZETISZÍNSZALAGOS KALPAGBAN, CSIZMÁBAN DALLIKÁZTAM EL A „HUSZÁR GYEREK, HUSZÁR GYEREK, SZERETI A TÁNCOT” KEZDETŰ NÉPI DALT. A FÉRJÉT, HAJDÚ JÓSKA BÁCSIT VÉRBŐ, JÓ HUMORÚ, VÖRÖSBORT ÉS NŐKET SZERETŐ EMBERNEK LÁTTAM, MÁR KAMASZKORÚ MEGFIGYELŐKÉNT. LEHET, HOGY ÍRTAM MÁR ERRŐL. MIT NEM ÍRTAM ÉN MÁR MEG? A CSAVARÁSOKAT, AZ IGAZI KRIMIT. MERT AZ MÉG HÁTRA VAN.)

A Hajdú Jóska bácsi megpróbált megcsókolni, mondta a telefonba tegnap anyácskám. Lehet, hogy ő volt Apuka egyik besúgója! Nem gondolod?

A valóság, lám, már egyre kevésbé érdekel, ami nem túl hasznos egy dokumentumokra épülő regényben. Úgy bánok az elvtársakkal, ahogy akarok. Pontosabban: ahogy ők tették az apám ÉLETÉVEL. Amiből egy volt.

PoLiSz, 2013. május–június

Kántor Zsolt

A BOR METAFIZIKÁJA

Hamvas Béla-gramma

Gyülekeznek a méhek, darazsak,
a tavirózsa bibéibe gabalyodva.
A pók épp most hálózza be a zöld legyet.
Majd átsétál a cserje gallyaira, s az erdő hirtelen
kinyílik előtte, mint egy nyálkás, életteli száj.
Kiengedi fotocellái közül az éjszakát.
Rázúdítja a sötétet az üvegházra, de túlömlik
a verandán is, eléri a parkot, a folyóparti köveket,
a dűnéket, a lankákat, rátapad a fekete celofán
a sétányra, a háttámla nélküli, piros padokra.
Bevonja, mint a lakk, a búsongás, az estét.

Az elmúlt napot bárányfelhők fűjják ki magukból.
Kottafejek, hangvillák és bárányfelhődúcok az égen.
Kondenzcsíkokon tűnődik a Hold. Hogyan válnak köddé?
Isten elkap egy repülőgépet, mint egy legyet,
markában tartja, majd megkönyörül. Nem vágja földhöz.
Egyelőre kegyelmet gyakorol, bár keze felemelve van.
Majd rácsukja a pasztell csillagkupola fedelét
a fuvallatra, hogy langyos eső gyanánt bársonyszőnyeg
guruljon le a Mennyből, mint pergamen tekercs,
méz, gyanta és mohás kérgek szaga kíséri a rítust.

Megfürdik a dióhéjban egy szentjánosbogár, világít a háta,
akár egy pici zseblámpa a vonakodás dzsungelében.
A kisfiú is megjelenik, parittyával. Oda céloz a toronyból.
Arra a fölizzó, piciny pöttyre, aki éppen iszik.
Kérészéletű kérészek kertészkednek a hínárok között,
a felhők baglyokká változnak hirtelen, huhog a magasság,
kelepel a mélység, csattognak a kormoránok.
Fekete rigók hangja veri fel a néma csipkebokrokat,
s mintha lángolna és izegne-mozogna a félhomályban
az ige: vágok, aki vágok. Galambok röppennek fel.